

VIDEO ART

El Video art és un moviment artístic, sorgit als Estats Units i Europa cap a 1963, vivint el seu apogeu en els anys seixanta i setanta del segle XX, tot i que encara manté la seva vigència. Experimentar les diferents tendències de l'època, com fluxus (amb el qual es relaciona especialment), l'art conceptual, les performances o el minimalisme.

Història

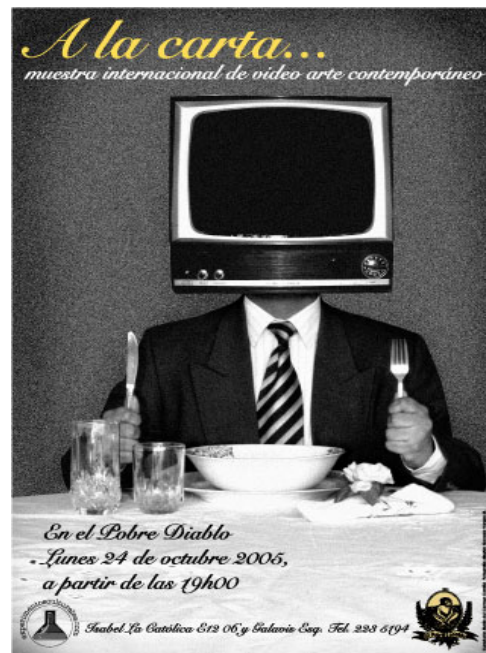
Wolf Vostell i Nam June Paik són considerats els primers videoartistes. Vostell, el 1959, a Colònia, va muntar una exposició de continguts de la televisió que havien estat alterats evidenciant la tensa relació entre televisió i art. Aquesta exposició és el que més tard es coneixerà com a vídeo-exposició. Vostell va presentar a la Galeria Smollin de Nova York l'any 1963 la seva «TV De-Collage», que avui forma part de la col·lecció del Museu Reina Sofía. Nam June Paik, músic i electrònic coreà va obtenir el 1965 la primera càmera portàtil de SONY abans de la seva comercialització. El 4 de novembre va gravar des d'un taxi els carrers de Nova York durant la visita del Papa Pau VI amb una finalitat estètica per captar una realitat subjectiva, al marge de les funcions de gravació de la televisió. Aquest fet aquesta àmpliament discutit doncs Sony no va fabricar el seu portapack fins 1967. [1] Una altra obra coneguda de Nam June Paik va ser «Zen for TV», 1963.

A mesura que van apareixent nous formats, els videoartistes els incorporen a les seves obres: la infografia, la paleta gràfica, el CD-ROM, les instal·lacions multimèdia, etcètera.

Característiques

És una de les tendències artístiques que van sorgir al fil de la consolidació dels mitjans de comunicació de masses, i que pretenien explorar les aplicacions alternatives i aplicacions artístiques d'aquests mitjans. S'usen mitjans electrònics (analògics o digitals) amb un cap artístic. En ell s'utilitza informació de vídeo o àudio. No s'ha de confondre amb la televisió o el cinema experimental). Una de les diferències entre el videoart i el cinema és que el videoart no necessàriament compleix amb les convencions del cinema, ja que pot no emprar actors o diàlegs, mancats d'una narrativa o guió, o altres convencions que generalment defineixen a les pel·lícules com entreteniment .

El videoart és una alternativa més econòmica a la producció tradicional a cinema. És una proposta més enfocada a persones que trenquen amb els paràmetres comercials i busquen un mitjà més econòmic però no per aquest motiu amb menys valor que les formes tradicionals de producció. Ha incidit en la producció de curtmetratges principalment.

Se sustenta en el format i en la possibilitat d'establir una dinàmica visual i conceptual a través de la narració filmo o fotogràfica. És eminentment conceptual, d'aquesta premissa emergeix aquest estil de relat visual o audiovisual.

Varietats

El videoart ofereix moltes possibilitats diferents:

Gravació d'accions:
s'inclouen els treballs d'artistes que difonen les seves performances pregravats en el moment de les seves intervencions en directe. Aquest tipus d'accions, la majoria de les vegades, estan orientades a la recuperació de la noció de temps real. Investigacions sobre l'espai-temps. D'elles sorgeix la idea d'espai, entès com a recorregut, i el temps, entès com a període. Instal·lacions de vídeo
Videoescultures
Videoambientes

"El videoart és el petit moment en el que ens tornem els ulls de l'artista ..." – LV.

